

1974

ЕЛЛЕНВІЛНІУ ЗІ СЕРПНЯ

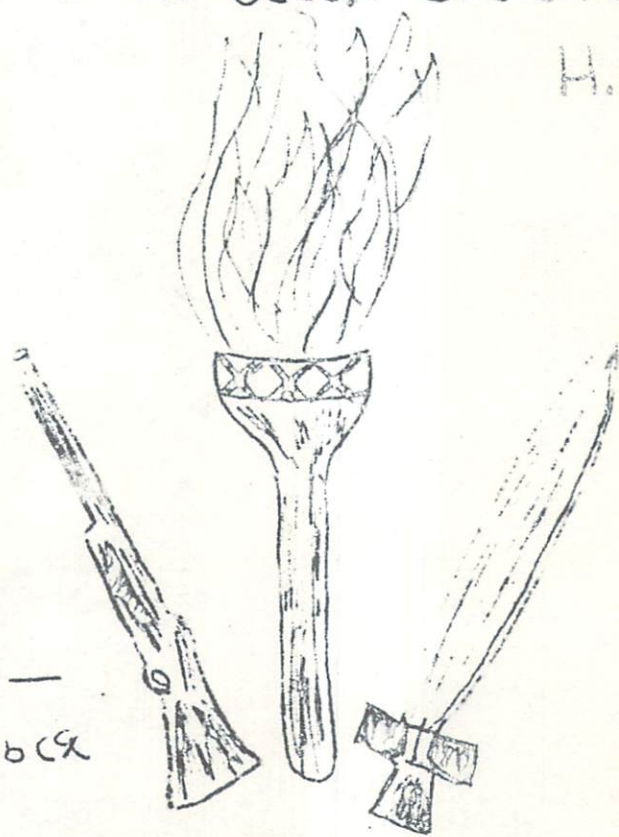
БУДЕМО БИТИСЬ

Одгодівка
Вишкільного Штабору
Впорядників і Виховників
Юнацтва СЧМА "Нескорена
Україна" на Оселі Елленвіл

Н.І.

"Буває
мовчання гом-
ешніше від крику.
І навіть знищивши
мене, ви не зможете його
затлущити. Знищити
легко, — але чи задумались
ви над такого істинною:
знищені важать більше,
дніж живі. Знищені
стають прапором. Знищені —
це кремінь, з якого будуються
кришталеві фортеці в
чистих душах."

В. Мороз

С В Я Т О Ч Н И Й   Н А К А З !

Дорогі Учасники Табору !

Рік - річно Головна Управа СУМА влаштовує різного рода Юнацькі табори . Табір, що ми його відкриваємо сьогодні є ВИШКІЛЬНИМ ТАБОРОМ та носитиме назву ВИШКІЛЬНИЙ ТАБІР

" НЕСКОРЕНА УКРАЇНА "!

Основним завданням табору є підготувати майбутніх кандидатів на вояцьких і виховників Юнацтва СУМА.

Праця в таборі проходитиме під кличем:

" СПРАВЕДЛИВІСТЬ ТА ВОЛЮ УКРАЇНИ "!

Також в дусі святкувань:

50-ть річчя від смерті П.Міхновського

30-ть річчя від створення УГВР

25-ть річчя СУМА

20-ть річчя від героїчної смерті 500 жінок в Кінгіру.

Головна Управа СУМА та Таборова Комісія на чолі з другом М. Гайдичем покликала Команду Табору в такому складі:

1. Командант - друг Корнель Васирик
2. Бунчужний - Ігор Зварич
3. Писар - Марія Барна
4. Медична опіка - Роман Уздейчук та Маріяна Мечник
5. Спортовий - Тарас Бідяк
6. Кошовий - Роман Мельник
7. Заст. Кош. - Юрій Богатюк
8. Кошова - Марія Горбань.

Інструкторами в цьогорічному таборі будуть:

1. Др. Анатоль Бедрій
2. Мгр. Микола Кравчук
3. Проф. Едвард Жарський
4. Мгр. Євген Гановський
5. Мгр. Марія Гаврилюк
6. Подруга Євгенія Кузьмович
7. Друг Михайло Фурда

8. Маєстро Роман Левицький

9. Мгр. Іван Кобаса – Головний Виховник.

Від учасників табору вимагається пильно слухати викладів та без-
застережно підпорядкуватися Команді.

Всьому таборі бажаємо багато успіхів у тритижневому таборунні.

Честь України !

Готов Боронити !

Дано на Оселі СУМА в Елленвіл, Н.Й.
11-го серпня 1974 року.

Головна Управа СУМА.

М.Гаврилюк

СПРАВЕДЛИВІСТЬ І ВОЛЮ УКРАЇНИ !

Ті, що народжуються раз у століття
Умерти можуть ~~кожен день~~.
Кулі примхливі, як дівчата –
Вибирають найкращих.

Підлість послідовна, як геометрія,
Вибирає найчесніших.
В'язниці ростинні, як могили –
Вибирають вільних.

Криваві жоржини ростуть над шляхом у вічність
Тріпочуть під вітром обривки життя.
І тільки подвиг людського духу
Доточить їх до безсмертя.

/ Ліна Костенко /

Життя Коротке. В тисячолітній історії людства одна особа за-
лишає по собі малі сліди: подробиці її існування губляться в широко-
му морі часу. Але Людина не родиться аби лише вмерти. Вона не живе,
аби лише відбутти призначений час на землі. Людина створена і тим
відмінна від усіх других істот на землі, що вона може заглянути у
вічність. Обдарована розумом і душею, вона мрже переступити межі
свого тіла та всього матеріяльного, що прикріплює її до землі.
Людська гідність, честь, розум почуття – це духові прикмети, які

творють надзвичайну істоту – сильну, святу.

Людина не родиться аби лише вмерти. Людина вживиться з історією, щоби стати безсмертною. Тому я і всі ми тут присутні зємо себе українцями. Наше духове "Я" вживиться із нашою духовою спадщиною – Україна. І від того моменту, коли ми це собі усвідомляємо, наша доля й доля України мусять переплестись.

Сьогодні в Україні, Москва топче святу гідність, честь і думку кожного українця. Фальшивою конституцією вона насміхається з розуму українців, фальшивим урядом вона плямить українське обличчя у цілому світі, насильною русифікацією вона знищує наше духове "Я", наш зв'язок з вічністю, з історією. Своїми неоправданими, підлими, перестрашеними арештами Мороза, Плюща, Шухевича, Калинця, Дзюби, Караванського – і всіх других хто відважеться стати перед світом і вимагати ті права, тої пошани, тої духової спадщини, що належиться кожній людині на світі – Росія розриває серце кожного українця. В умовах безоглядного терору на справедливість місця немає.

Приналежні до народу, який терпить найжорстокішу каторгу історії ми маємо тільки одинокий шлях нашого вияву, гідний людей, створених на подобу Божу, – це шлях боротьби за справедливість і волю України. Будемо боротись усіми засобами, що нам можливі – чи то словом, чи пером, чи голодівкою, чи то демонстраціями, але бортись мусимо. Наша спільна духовість з Україною заставляє нас ні мовчати, а перед світом вимагати те, що кожній людині належиться: та воля, що природня усім людям та справедливість, яка належиться усім людям.

В цьому 1974-ому році, в році 25-ть ліття створення СУМ-у в Америці, наш клич не від обовязку, а від душі мусять бути Справедливість і воля Україні .

ДАНИЛО ЧАЙКОВСЬКИЙ – приятель і виховник молоді.
/ В другу річницю смерті /

Два роки тому 3 – липня 1972 року відійшов від нас сл.п. Данило Чайковський – визначний виховник молоді, письменник і журналіст. Від ранньої молодості його полонила романтика революційної боротьби, він став воїном української революції. Будучи карним членом УВС, а пізніше СУН покійний присвятив всі свої сили українській визвольній боротьбі. В своєму житті перейшов він ціле пекло польських тюрем, а зокрема німецький концентраційний табор. Від ранньої юності він присвятився журналістичній праці. В 1930-их роках він був редактором підпільного журналу "Гордість Нації", а далі працював редактором націоналістичного тижневика "Нове Село" у Львові.

Коли в дні 30-го червня 1941 року було проголошено у Львові відновлення Української Держави, Данило Чайковський став до розбудови нового державно-творчого життя. За це він був арештований німецьким окупантом та вивезений до табору смерті в Освенцімі. Після виходу на волю написав книжку про життя в концтаборі "Хочу Жити", а теж цілий ряд оповідань. Тематика його писань присвячена боротьбі проти різних окупантів України, де він описує революційну боротьбу, підпілля та умовини в окупантських тюрмах та концтаборах.

Працював редактором українських самостійницьких газет, як: "Українська Трибуна", "Українець-Час", "Український Самостійник" та "Шлях Перемоги", як рівнож був ред. под. "Америка". Був Головою Центральної Виховної Ради Спільки Української Молоді та редактором юнацького журналу "Крилаті". Будучи головою Виховної Ради проявив надзвичайну творчу діяльність опрацював методичні та виховні матеріали та брав участь в курсах сумівських виховників та впорядників.

Вихованню Юнацтва присвятив всі свої сили, свою енергію, свої педагогічні здібності. Сам лагідної вдачі був правдивим аристократом духа і чину.

Про Чайковського можна лише сказати словами поета: "Все що мав він в житті все діддав для одної ідеї".

Сумівське Юнацтво найкраще шанує свого великого виховника, коли житиме так, як жив, боровся і працював сл.п. Данило Чайковський.

Ласкль Сімоменко

Лебеді материнства

Можна вибрати друга і по духу брата,
Та не можна рідну матір вибирати.

За тобою везе тебе будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.

І якщо впаде ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі,

Стануть над тобою, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу заноскочуть.

Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.

ВЕЧІРНА ГУТІРКА.

СКОРБНА УКРАЇНСЬКА МАТИ !

Ми низько клонимо свої голови перед українською скорбною мамою і віддаємо їй особливу пошану за її великий петріотизм, любов до своєї Батьківщини. Кожний із нас має свою маму тепер чи була у нього колись яка відійшла у вічність. Кожна із них виявляла велику любов до своєї сім'ї, а передусім любов і відданість над опікою своїх дітей. Не одна, а десятки недоспаних ночей, чування над своїми дітьми давали їй силу і витривалість.

Наша Українська скорбна мати завжди у різних часах зазнавала дуже прикрих хвилин, але мужньо видержувала. Особливо ті тяжкі часи-хвилини, приходили, коли український нарід піднімав збройну боротьбу проти ворога, коли той нападав на українські землі. Тоді українська скорбна мати виряджала, може й самотнього свого сина на криваву війну. Вона, як колись за грецьких часів спартанка, була горда, що її син напевно буде мужньо ставити своє чоло ворогові.

У наших українських піснях дуже часто відзеркалюються моменти, коли мати виглядає свого сина із війни і каже: " Посій мамо піску жменю, посій його на каменю, коли оцей пісок зійде, тоді твій син з війни прийде". А в ще іншій співається: " І Хрестом благословила на криваву путь, срібний хрестик положила на синову грудь". А відтак бачимо велику трагедію, коли цій мамі провидівся у вороттях її син, що " летить кулею по ночі серед піль, дібров, лиш закриті в нього очі і на грудях кров". Такі картини були за княжих часів, козацьких, у час Визвольних Змагань і в останні часи коли боролась славна Українська Повстанча Армія.

Я ще одна скорбна мати, - це Матір Божа. Її самотній син був розп'ятий на хресті, цоби спасти усе людство. Матір Божа бачила свого сивмираючого розп'ятого на хресті. Вона мовчки стояла під хрестом і молила Господа зменшити його фізичне терпіння. Скільки мусіло бути душевного болю у Матері Божої, дивлячися на муки свого самотнього сина розп'ятого на хресті. Але вона мужньо видержала.

Є ще у нас одна многострадальна мати, - це мати Україна. Вона є символом усіх страдаючих українських матерей, яких український нарід має мільйони. Ця мати віддала мільйони своїх найкращих синів, які поклали свої голови у вирі боротьби за права і волю свого народу.

То ж пошануймо свою скрбну матір. Віддаймо всю пошану і любов та клонімо свої голови перед її мужністю та витривалістю, а у своїх щоденних молитвах просім Всевишнього, щоб нагородив наші матері всіми життєвими благами, бо українська мати у всіх історичних часах є неперевершеною мамою, яка заслуговує на найбільш пошану і любов.

Валентин Мороз

КОЛОБРОДИТЬ ТУМАН... .

Колобродить туман...

Коло броду туман,

Як в майстерні, на вікна багатій, скульптор-філософ.

Ось він творить Карпати, сиві од перемитого,

І веселі, аж п'яні, од вина золотого сучасности...

Ген до неба Говерля підіймає нескорену голову,

Ген реве Ляториця, роздираючи вквітчані пута,

І від краю до краю, і від серця до серця луною:

Бачу твоє, Верховино,

Щасливе майбуття...

Щіба вітер легкий, а туман уже хвилями котиться,

І дніпрова вода - наче крона дубів сторожових-

Стугонить, клекотить, лопотить, і реве, і гуркоче

Під руками туману - геніяльного скульптора літа.

Там, у мареві хвиль, - і турбіни, і чайки козачі.

Там від краю до краю, і від серця до серця луною:

Бачу твоє, Україно,

Щасливе майбуття...

Неспокійний, заложаний в землю свою до нестями,

Коло броду туман...

Колобродить туман.

На вишкільному таборі
Строга дисципліна,
А не так то як у дома
Море по коліна.

А Василик командант
Табір доглядає
І найбільше на дівчаток
Оком закидає.

В четвер була тут забава
Всі ся позбирали
І Василика як принца
Квітами вітали.

Друг Кобаса то поважно
До справ підступає
Виховує таку купу-
Муха не сідає.

Вже не треба на спання
"Пілл-си" заживати
Тільки піди на гутірку
Зараз будеш спати.

Гутірки дуже цікаві
Нема що казати,
Спеціально як Маруся
Почне викладати.

Вчить Маруся, як то треба
На цім світі жити,
І культурно, не по хамськи
Себе поводити.

Ну а хлопці дуже добре
Про культуру знають
Спеціально як дівочий
Табір нападають.

Десь то рейд якийсь зробили
В ночі нападали,
Христя Шмігель і ще інші
Страшенно кричали:

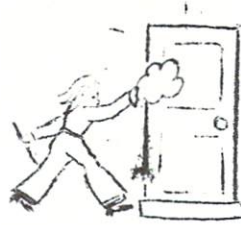
"Веріть собі все з кімнати
Все тут забирайте,
Тільки нас сохрани Боже
Та й не зачіпайте!"

Але хлопці так як хлопці
Христю пов'язали,
І ще якусь стару шмату
До рота запхали.

А дівчата рейд на хлопців
Також починали,
Але хлопці в страху двері
Всі позамикали.

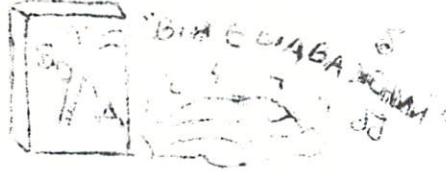

РЯТУЙТЕ!
РЯТУЙТЕ!

VIII

А Тамарочка Палилик
В пральні чуть не впала
Як то шортики дівочі
З мішка витягала.

А Мотрук на свою маму
Вже не міг чекати
Однострій такий брудний
Хто ж то буде прати-

Але мама то чим скорше
В пральню полетіла
І так бідна ся спішила
Що губу розбила.

Тут на слідуючий тиждень
Прогульку плянують
Хто кого в ліс поведе
Над тим дискутують.

Чула я що на забаві
Саля все гуляла,
Як то чудова "оркестра"
Всіх там забавлила.

Кажуть що на фортеп'яні
То Маруся грала
А медсестра й співом
Та й допомагала.

Ну а решта оркестрантів
Їм допомагали
Раз поволи, а раз то так
Як на конях гнали-

Бачу військо машерує
Та ще й з патиками
Ст привезуть патики
На потіху мамин-

І не певна на що вони
Патика ті мають
Доки як йдуть під гору
Команду підпирають.-

Десь пропали всі скарпетки
Хлопцям на таборі
Тепер ходять у скарпетках
Ріжного кольору.-

Буде досить на сьогодні
Всіх тут ображати-
Бо в коретці є забава
Всі йдем танцювати.

Люба Гошко

На Таборі...

На таборі між горами
Машеруєм ми рядами.

Тут команда так нас мучить
Розуми і руки крутить.

Командант є солоденький
Наш коханий хоч старенький.

Зварич, чудова "фізика"
Він не стимує язика.

Голос має він страшений
Грім нам творить все щоденний.

Писарка наказ читає
І назад в ряди вступає.

Тарас інструктор спортовий
Він на "фоні" все готовий.

Друг Кобаса викладає
Він злі впливи проланняє.

Пан Бедрій книжок так має
Але чи він всі читає?

А Марійка мудрість має
І нас нею наповняє.

Карі очі чорні брови
Вона "експерт" все до слова.

Друг Кравчук про книжку вчить
Книжку любить, про ню снить.

Пан Мурда так нам говорить
Чару сну в душах нам творить.

Медсестра фризурку крутить
Кутюрів ніхто не бачить.

Вона завжди нарікає
Про чистоту докоряє.

Пан Бівчар – адміністратор
Страшний він є наш "диктатор".

Перший курінь рейди робить
Але гордість їм не шкодить.

Хлопці вони, ох чудові
Все до жартів є готові.

Ми дівчата вибираєм
І найкращих все шукаєм.

Що ще можу я сказати
Думаю що час кінчати.

Прощаю сумівським "Гартуйсь"
Більше сказати я боюсь.

Бо буду "дефектувати"

Ірина Халуца

На цьому місці хочу подякувати Христині Геремеш,
Марійці Горбань і Ігорові Венгерові, які виконали всю
технічну працю при виданні цієї одноднівки.

Микола Кравчук
Редакційний дорадник

Редакційна Колегія:

Голова - Ірина Халуца

Члени - Степан Керда, Борис Коваль, Осип Виноградник

Ілюстратори - Христя Геремеш, Маруся Нова, Сля Бойко

Машиністи - Марія Горбань

Михайло Фурда

Друкар - Ігор Венгер

Ред. дорадник - М. Кравчук

Тираж - 150 примірників

1 вересня, 1974 р.

П.С. Перепрошуємо за технічні помилки.